

1931 január 18, vasárnap

Az olaszok barlangkutató törekvései

Perco András, a postumiai (adelsbergi) barlang igazgatója arról értesítette magyar kollégáit, hogy Postumiában, a híres krajnai barlang székhelyén, olasz barlangtani intézet létesült. Az állam ezt az új intézményt évi 300.000 lírával támogatja, a kincstár pedig kételemeles palotát engedett át céljaira.

Mikor mi magyarok 1906-ban Herman Ottó kezdeményezésére megindítottuk barlangjaink tudományos kutatását, eltekintve néhány buzgó olasz tudományos tevékenységétől, az olasz barlangkutató ügye, úgy, mint régebben nálunk, meg másutt is, teljesen a turisták kezében volt. Mikor azután az olaszok a világháború után a klasszikus krajnai karsztvidéket számos barlangjával hatalmukba kerítették, a barlangügy Olaszországban rohamosan fejlődésnek indult. Olaszország összes barlangjait összeirták és felmérték és a begyűjtött adatok alapján 1927-ben összeállították az olaszországi barlangok kataszterét. Ezzel egyidőben megindították a fényesen kiállított és pompásan szerkesztett *Le Grotte d'Italia* című folyóiratot, most pedig az olaszországi barlangok rendszeres tanulmányozására, felmérésére és turistai rendezésére állami barlangkutató szerv, az olasz barlangtani intézet létesült.

A *Piccolo di Trieste*-ből arról értesülünk, hogy az állami költségen működő új intézmény palotájában egyelőre 25 terem áll a barlangkutatók rendelkezésére. Az első eme-

letet a barlangtani muzeum foglalja el. A második emeleten lesznek a barlangtani intézet helyiségei, a könyvtár, a laboratórium, az előadóterem és az egyes dolgozóhelyiségek.

Az említett újságcikk felsorolja a többi európai hasonló barlangtani intézetet. A párisi és bécsi intézet felemlítése után azt írja: „*l'Ungheria il suo Istituto di Speleologia a Cluj in Transilvania*“, vagyis Magyarországnak is van ilyen intézete Kolozsvárott, Erdélyben. Jóságos olasz barátunk, aki Kolozsvárt és Erdélyt Magyarországhoz számítja és az ottani barlangtani intézet működését a mi nemzeti művelődésünk javára írja, persze nem tudja, hogy mi magyar barlangkutatók milyen súlyos anyagi nehézségekkel küzdünk, hogy folyóiratunkból évenként még csak egy vékony füzetet sem tudunk kiadni, hogy híres tudományos barlangásatásaink évek óta szünetelnek, hogy látványos barlangjaink rendezésével, elsősorban a világhírű Aggteleki barlang talpraállításával egy lépést sem tudunk előre tenni és hogy egyedüli barlangkutató műhelyünk tevékenységét a *Földtani Intézet* igazgatója a múlt évben elnémitotta. Vajjon milyen sorsra jutna a nekünk tulajdonított kolozsvári intézet, ha tényleg a miénk volna és a *Földtani Intézet* igazgatójának a hatalma Kolozsvárig érne?

Kadic Ottokár dr.